

PRAKSISOVERSIGT · KONKURRENCERÅDET OG KONKURRENCE- OG FORBRUGERSTYRELSEN

Praksisoversigt over karteller og konkurrencebegrænsende aftaler (konkurrenceloven § 6-10)

Konkurrencerådets og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens førsteinstanspraksis om forbuddet mod konkurrencebegrænsende aftaler

Version 1 · Opdateret 17. jul. 2026 · 39 afgørelser · 1998-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Konkurrenceloven § 6 forbyder aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der har til formål eller til følge at begrænse konkurrencen, og håndhæves i første instans af Konkurrencerådet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Praksis viser en skarp todeling: prisaftaler, markedsdeling, produktionsbegrænsning og tilbudskoordinering kvalificeres som formålsovertrædelser, hvor styrelsen hverken behøver påvise faktiske skadevirkninger eller respektere bagatelgrænsen i § 7, mens øvrige samarbejder bedømmes efter en virkningsanalyse med mulighed for fritagelse efter § 8, ikke-indgrebserklæring efter § 9 eller gruppefritagelse efter § 10. Konkurrencerådet lægger gennemgående afgørende vægt på aftalens objektive indhold og markedsrelevante kontekst frem for parternes subjektive hensigt, og placerer bevisbyrden for fritagelse entydigt hos virksomhederne. Domstolene – Sø- og Handelsretten, Højesteret og i straffespetret by- og landsretten – har både bekræftet og på centrale punkter korrigeret rådets linje.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Konkurrencerådet kvalificerer prisaftaler, markedsdeling, produktionsbegrænsning og tilbudskoordinering som formålsovertrædelser, hvor det ikke er nødvendigt at påvise faktisk indtrådte skadevirkninger.
- 02** Bagatelgrænsen i konkurrenceloven § 7 kan aldrig påberåbes ved formålsovertrædelser, jf. § 7, stk. 3 – markedsandelstærsklerne på 10 og 15 pct. gælder alene for aftaler, der har konkurrencebegrænsning til følge.
- 03** Konkurrencerådet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kræver, at virksomheden selv dokumenterer alle fire kumulative betingelser i § 8, stk. 1 – effektivitetsgevinst, forbrugerandel, nødvendighed og ikke-udelukkelse af konkurrencen; udokumenterede påstande om administrative besparelser afvises.
- 04** Konkurrencerådet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen afviser regelmæssigt fritagelse på nødvendighedskravet i § 8, stk. 1, nr. 3, når en mindre indgribende ordning kunne have opnået samme legitime formål.

- 05 Konkurrencerådet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen accepterer accessoriske konkurrenceklausuler, der er direkte forbundet med og nødvendige for etableringen af et joint venture, og udsteder da ikke-indgrebserklæring efter § 9.
- 06 En brancheforenings vedtægter, etiske kodeks eller anbefalinger kan udgøre en konkurrencebegrænsende vedtagelse efter § 6, stk. 3, selv om der ikke fastsættes konkrete listepreiser – det afgørende er, om medlemmernes frihed til selvstændigt at fastsætte prisen begrænses.
- 07 Konkurrencerådet lægger afgørende vægt på aftalens objektive indhold og den markedsmæssige kontekst; virksomhedernes subjektive hensigt er ikke afgørende, men kan indgå som bevismoment.
- 08 Systematisk udveksling af individualiserede oplysninger om konkurrenters aktuelle eller fremtidige markedsadfærd er konkurrencebegrænsende efter sin karakter – også når ordningen er etableret med et legitimt formål for øje.
- 09 Når en konkurrencebegrænsende aftale er indgået, og parterne fortsat udviser parallel adfærd i overensstemmelse med den, formoder Konkurrencerådet, at adfærden skyldes samordningen – også efter at aftalen formelt er ophørt.
- 10 Ved konsortier og fælles bud er det afgørende, om det objektivt set var muligt at afgive delbud – ikke om virksomhederne subjektivt vurderede, at konkurrencen udspillede sig om det samlede bud.
- 11 Konkurrencerådet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan afslutte sager med bindende tilsagn efter § 16 a i stedet for påbud, når tilsagnene imødekommer de konkurrenceretlige betænkeligheder.
- 12 Konkurrencerådets afgørelser kan påklages til Konkurrenceankenævnet inden fire uger og derefter indbringes for domstolene; personligt strafansvar for kartelaftaler forudsætter forsæt og grov beskaffenhed efter § 23, stk. 3.

Forbudsprincippet: fra kontrol til forbud og Konkurrencerådets kompetence efter § 6

§ 1

Det danske forbud mod konkurrencebegrænsende aftaler hviler på et bevidst principskifte. Efter monopolloven og den oprindelige konkurrencelov fra 1989 gjaldt et **kontrolprincip**, hvorefter en aftale først var forbudt, når Konkurrencerådet havde grebet ind. [Betænkning nr. 1075/1986 "Fra monopollov til konkurrencelov"](#), s. 241 afviste et skifte, fordi udvalget ikke fandt "indlysende fordele forbundet med et principskifte", og fordi kontrolprincippet efter udvalgets vurdering havde givet en tilfredsstillende kontrol.

Konkurrencelovsudvalget vendte i [Betænkning nr. 1297/1995 "Konkurrencelovgivningen i Danmark"](#), s. 20 denne vurdering. Hovedtanken var "at gennemføre en tilnærmelse af den danske konkurrencelovgivning til EF-konkurrenceretten". Udvalget konstaterede på s. 313:

I dag gælder efter konkurrenceloven et kontrolprincip for reguleringen af konkurrencebegrænsende aftaler, og et principskifte fra en kontrollovgivning til en forbudslovgivning vil være en væsentlig skarpelse af konkurrencelovgivningens regulering af konkurrencebegrænsende aftaler.

Udvalget anbefalede – med et mindretal, der ønskede at gå længere – at forbudsprincippet indførtes for aftaler, mens kontrolprincippet blev videreført for misbrug af dominerende stilling (s. 351). I bemærkningerne til lovudkastets § 6 hedder det udtrykkeligt, at "[u]dformningen af § 6 svarer til Traktatens artikel 85, stk. 1" (s. 398). Betænkningen blev udmøntet i lovforslag L 172 (1996-97), der blev til konkurrenceloven nr. 384 af 10. juni 1997.

Den gældende [konkurrenceloven § 6, stk. 1](#) forbyder aftaler, der "direkte eller indirekte har til formål eller til følge at begrænse konkurrencen", og [§ 6, stk. 2](#) opregner syv eksempeltyper. Opregningen er siden 1997 udvidet fra fem til syv punkter, idet joint venture-samordning (nr. 6) og bindende videresalgspriser (nr. 7) er tilføjet. Efter [§ 6, stk. 3](#) omfatter forbuddet også **vedtagelser** inden for en sammenslutning af virksomheder og **samordnet praksis** – den bestemmelse, der giver rådet greb om brancheforeninger og stiltiende koordinering. [§ 6, stk. 5](#) gør forbudte aftaler civilretligt ugyldige, medmindre de er undtaget efter [§ 7](#), fritaget efter [§ 8](#) eller [§ 10](#) eller omfattet af en erklæring efter [§ 9](#).

Kompetencefordelingen er beskrevet i [Vejledning om processer i konkurrencesager](#): Konkurrencerådet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udgør tilsammen den uafhængige danske konkurrencemyndighed. Rådet – der består af syv af erhvervsministeren udpegede medlemmer – træffer afgørelse i sager "af principiel eller særlig stor betydning", mens styrelsen afgør de øvrige og forestår al sagsoplysning. Begge agerer uafhængigt af erhvervsministeren, jf. [bekendtgørelse om forretningsorden for Konkurrencerådet § 5](#).

Retsstillingen er aktuell: konkurrenceloven er senest konsolideret ved lovbekendtgørelse af 12. november 2024, og der foreligger ingen vedtagne, men endnu ikke konsoliderede ændringer.

LOV

[Konkurrenceloven § 6, stk. 1-5](#)

[Konkurrenceloven § 7](#)

[Konkurrenceloven § 8](#)

[Konkurrenceloven § 9](#)

[Konkurrenceloven § 10](#)

§ 2 "Til formål"-doktrinen: hvad Konkurrencerådet kvalificerer som kartel uden virkningsanalyse

Den mest konsekvensrige sondring i rådets praksis er den mellem aftaler, der har konkurrencebegrænsning **til formål**, og aftaler, der har det **til følge**. Kvalificeres en aftale som en formålsovertrædelse, bortfalder både kravet om at påvise faktiske skadevirkninger og adgangen til bagatelundtagelsen.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har i [Vejledning om konsortiesamarbejde](#) sammenfattet katalogets kerne:

I henhold til praksis er der en række konkurrencebegrænsninger, der generelt anses for at have til formål (i deres natur) at begrænse konkurrencen. Det gælder blandt andet for prisaftaler, tilbudskoordinering samt markeds- og kundedelingsaftaler, men det afhænger også af aftalernes indhold i øvrigt.

Samme sted fastslår styrelsen, at vurderingen foretages "på objektivi grundlag", og at det "som udgangspunkt ikke [har] betydning, hvilken subjektiv hensigt virksomhederne har haft med aftalen" – den subjektive hensigt kan dog indgå som bevismoment.

De klassiske eksempeltyper går igen på tværs af årtier:

Aftaletype	Afgørelse	Udfald
Horisontal prisfastsættelse	j.nr. 3/1120-0301-0374/SEK/LOB (2005)	Påbud om ophævelse af vedtægter
Koordinering af rabatsatser	Konkurrencerådets afgørelse af 19. december 2018	Påbud, ingen bøde
Geografisk markedsdeling	J.nr. 2:8032-277/sh (1999)	Påbud om ophævelse
Markedsdeling i frivillig kæde	Konkurrencerådets Botex-afgørelse af 22. juni 2022	Overtrædelse af § 6 og TEUF art. 101
Fælles salg / mængdekartel	Journal nr. 2:8032-1115/bbp/industri (2000)	Påbud om ophævelse
Tilbudskoordinering	12/06678 (2014)	Overtrædelse af § 6

At formålsskvalificeringen ikke afhænger af markedsstørrelsen fremgår af KFST's egen gengivelse af EU-Domstolens *Expedia*-sag i [vejledningen om konkurrenceloven](#): da aftalen havde til formål at begrænse konkurrencen, udgjorde den "i sig selv en mærkbar begrænsning af konkurrencen".

Østre Landsret har formuleret doktrinen mest præcist i vejmarkeringssagen, [SS-532/2022-OLR](#):

Konsortieaftalen må anses i sig selv at have haft konkurrencebegrænsning til formål, idet aftalen efter sin karakter i den givne markedsmaessige sammenhæng rummede et sådant potentiale af konkurrenceskadelige virkninger, at det ikke er fornødent at påvise faktisk indtrådte skadevirkninger.

Doktrinen har dog en grænse. I [3/1120-0301-0233/SKN/SEK](#) fritog rådet to horisontale samarbejdsaftaler mellem EDC og SAFE, og i konsortievejledningen understreges, at tyngdepunktet er afgørende: er samarbejdets kerne fx fælles produktion snarere end fælles afsætning og prisfastsættelse, "skal der anlægges en til følgevurdering".

LOV	Konkurrenceloven § 6, stk. 1-3	Konkurrenceloven § 7, stk. 3	
PRAKSIS	Landsretten · Skyldige i kartelvirksomhed men strafforfald efter undskyldelig retsvildfarelse i vejmarkeringssag Konkurrencerådet · Markedsdeling i Botex: Konkurrencerådet finder geografisk opdeling af markedsføringsområder i frivillig kæde i strid med konkurrenceloven og TEUF art. 101 Konkurrencerådet · Clear Channel og AFA JCDcaux' horisontale koordinering af rabatsatser på outdoor-reklamemarkedet – Konkurrencerådets afgørelse 19. december 2018 Konkurrencerådet · Tilbudskoordinering af vintertjenester: Skive og Omegns Vognmandsforening overtrådte konkurrencelovens § 6 Konkurrencerådet · Praktiserende Dyrslægers Arbejdsgiverforenings vedtægtsbestemmelser om eksklusiv prisfastsættelse i strid med konkurrencelovens § 6 – Konkurrencerådets afgørelse af 26. oktober 2005 Konkurrencerådet · Samarbejdsaftaler mellem EDC og SAFE – Konkurrencerådet fritager to horisontale aftaler og meddeler ikke-indgrebserklæring for forkøbsretsafale Konkurrencerådet · DFT's fælles salg af mursten gennem dobbeltkonstruktion med andelsselskab forbudt – Konkurrencerådet påbød ophævelse af horisontalt pris- og mængdekartel Konkurrencerådet · SEAS Transmission A/S – Konkurrencerådets påbud om ophævelse af geografisk markedsdeling mellem 10 elforsyningsselskaber		02.02.2023 22.06.2022 19.12.2018 30.04.2014 26.10.2005 26.05.2004 30.08.2000 28.04.1999

Hvad Konkurrencerådet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen § 3 lægger vægt på i bevisbedømmelsen

På tværs af afgørelserne tegner der sig et stabilt mønster i, hvilke faktiske omstændigheder der afgør udfaldet.

Aftalens objektive indhold vejer tungest. I [Konkurrencerådets afgørelse af 19. december 2018](#) byggede rådet formålsvurderingen på tre elementer: aftalens indhold (fælles rabatsatser mellem direkte konkurrenter, hvor den samlede koordinerede rabat faldt fra 12 pct. i 2003 til 2,5 pct. i 2010), målsætningen (interne dokumenter, der opgjorde "Net profit" af de ændrede satser) og den retlige og økonomiske kontekst (parterne besad tilsammen ca. 90 pct. af markedet).

Samtidig intern kommunikation er det stærkeste bevis. Konkurrencerådet lægger gennemgående vægt på e-mails, SMS'er og mødereferater indhentet ved kontrolundersøgelser. I Clear Channel-sagen var korrespondance som "Jeg har fået en enkelt [reaktion] og ville gerne lige tale med dig, så vi ikke bliver spillet ud mod hinanden" og svaret "Det er vigtigt, at vi ikke kompenserer med højere rabatter. Jeg er helt enig i, at det er en god ide at koordinere forklaringer" bærende. I sagen om **Hübsch A/S' priskoordinering med Broste Copenhagen** (Konkurrencerådets afgørelse af 20. marts 2024) hvilede sagen tilsvarende på interne e-mails, SMS-korrespondance og transskriptioner af voicemails fra en kontrolundersøgelse den 11. november 2021.

Markedsstruktur og parternes stilling har afgørende betydning. I dyrlægesagen ([j.nr. 3/1120-0301-0374/SEK/LOB](#)) var det udslagsgivende, at vedtægterne gjaldt for ca. 90 pct. af samtlige praktiserende dyrlæger, og at dyrlæger har et lovbestemt monopol på en stor del af ydelserne. I meldeordningssagen ([24. februar 1999 – Bygge-/anlægserhvervenes tilbudsregler](#)) fremhævede rådet, at ordningerne dækkede over 60 pct. af aktørerne på bygge- og anlægsmarkedet.

Formodningsreglen ved fortsat parallel adfærd. Når en aftale er indgået, og parterne fortsætter den aftalte adfærd, formoder rådet, at adfærden skyldes samordningen – også efter aftalens formelle ophør. I Clear Channel-sagen anvendte styrelsen denne gendrivelige formodning på perioden 2011-2015, hvor ingen skriftlig aftale forelå, men hvor fakturaer, ordrebekræftelser og samarbejdsaftaler viste, at begge parter **konsekvent** anvendte 2010-aftalens satser. Rådet opstillede tre kriterier for samordnet praksis: kontakt mellem virksomhederne, fælles forståelse ("meeting of minds") og efterfølgende markedsadfærd i forlængelse af samordningen. Kriterierne genfindes i [Betænkning nr. 1297/1995, s. 322](#), hvor samordnet praksis beskrives som

enhver direkte eller indirekte kontakt mellem virksomheder, som har til formål eller til følge enten at påvirke en aktuel eller potentiel konkurrents markedsadfærd eller at informere en sådan konkurrent om den markedsadfærd, som man har besluttet sig til - eller overvejer - selv at følge.

Forklaringer, rådet typisk afviser. Praksis viser en klar linje i, hvad der *ikke* accepteres:

- *"Vi blev tvunget af brancheforeningen."* Afvist i Clear Channel-sagen – dokumenterne viste, at parterne selv indgik aftalerne, og at brancheforeningen blot blev informeret efterfølgende. Rådet henviste desuden til, at tvang efter fast EU-praksis ikke fritager for ansvar; virksomheden bør i stedet klage til myndighederne.
- *"Vi traf en ensidig beslutning om at beholde satserne."* Afvist, da Clear Channel ikke kunne fremlægge intern dokumentation herfor.
- *"Vedtægten skaber kun hjemmel og er ikke i sig selv konkurrencebegrænsende."* Afvist i dyrlægesagen med henvisning til, at også "andre forretningsbetingelser" er omfattet af [§ 6, stk. 2, nr. 1](#).

- "Ordnningen skulle sikre overholdelse af licitationsloven." Afvist i meldeordningssagen, hvor rådet bemærkede, at licitationsloven selv siden 1966 havde forbudt pligtmæssig forudgående anmeldelse af bud til organisationerne.

Omvendt lader rådet sig påvirke af konkret modbevis. I dyrlægesagen indhentede styrelsen oplysninger direkte fra Dyrenes Beskyttelse, der oplyste at have udvalgt ca. 75 dyrlægepraksisser i samråd med Falck – hvilket underminerede PDA's argument om, at individuelle aftaler ville skade dyrevelfærden.

LOV	Konkurrenceloven § 6, stk. 1-3	Konkurrenceloven § 17	Konkurrenceloven § 18
PRAKSIS	Konkurrencerådet · Hübsch A/S overtræder konkurrenceloven ved priskoordinering med Broste Copenhagen – Konkurrencerådets afgørelse af 20. marts 2024 20.03.2024 Konkurrencerådet · Clear Channel og AFA JCDecaux' horisontale koordinering af rabatsatser på outdoor-reklamemarkedet – Konkurrencerådets afgørelse 19. december 2018 19.12.2018 Konkurrencerådet · Praktiserende Dyrlægers Arbejdsgiverforenings vedtægtsbestemmelser om eksklusiv prisfastsættelse i strid med konkurrencelovens § 6 – Konkurrencerådets afgørelse af 26. oktober 2005 26.10.2005 Konkurrencerådet · Konkurrencerådet påbød ophævelse af 12 bygge- og anlægsorganisationers meldeordninger – forudgående tilbudsanmeldelse og tilbagemelding af konkurrenters identitet i strid med konkurrencelovens § 6 24.02.1999		

§ 4 Informationsudveksling: grænsen mellem ulovlig udveksling og legitime brancheordninger

Informationsudveksling er det område, hvor Konkurrencerådets prøvelse er mest intensiv, fordi ordningerne næsten altid præsenteres med et legitimt formål.

Den ledende danske afgørelse er [24. februar 1999 – Bygge-/anlægs erhvervenes tilbudsregler/meldeordninger](#), hvor rådet påbød 12 brancheorganisationer at ophæve meldeordninger, der havde eksisteret siden 1967. Ordningerne pålagde medlemmerne at anmelde tilbud til organisationens meldekontor forud for tilbudsafgivelsen, hvorefter kontoret **tilbagemeldte navnene på de øvrige bydende**. Rådets kernebetragtning var kausal:

Uanset organisationerne ikke finder, at medlemmers evt. ulovlige tilbudskoordinering kan lastes meldeordningerne som sådan, er det vanskeligt at se, hvordan sådanne forhåndsaftaler skulle finde sted, såfremt de bydende ikke netop gennem meldekontorerne har en meget nem adgang til at få oplyst, hvem der ellers har meldt sig som tilbudsgiver på de konkrete arbejder.

Konkurrenceankenævnet stadfæstede ved kendelse af 20. januar 2000 og fastslog, at meldeordningerne **efter deres karakter i sig selv var konkurrencebegrænsende**, fordi medlemmernes fælles interesse ikke udsprang af en interesse i licitationslovens overholdelse, men måtte antages at tjene det formål at give medlemmerne en indsigt i konkurrencesituationen, som markedet ikke uden videre stillede til rådighed.

Afgørelsen fastlægger samtidig proportionalitetsmålestokken. Rådet accepterede, at det kunne være nødvendigt at oplyse, om andre havde budt – men ikke *hvem*:

Sammenfattende kan reglerne om forudgående anmeldelse af underhåndsbud, licitationsbud, overslag, regningsarbejder osv., samt meldekantorernes udlevering/tilbage melding af navne på tilbudsgivere, ikke anses for at være en nødvendig forudsætning for at nå målet om at afværge evt. overtrædelser af licitationsloven.

Samme linje ses i den parallelle VVS-sag, [J.nr. 2:8032-852/856/el](#), om branchens udregningsvederlagsordning ved licitationer.

KFST's egen [vejledning](#) illustrerer, hvor grænsen går, med *Betonelementforeningens medlemsstatistik*: en kvartalsstatistik med omsætning og prognoser, opdelt på Danmark øst og vest for Storebælt, var problematisk, fordi tallene for Østdanmark byggede på "yderst få virksomheder", så medlemmerne kunne udlede nære konkurrenters markedsandele og salgspriser. Foreningen ændrede statistikken til kun at omfatte **totaltal for hele landet** – og sagen blev afsluttet. Tilsvarende blev *Dansk Skovforenings Handelsudvalgs* udveksling af detaljerede aktuelle og forventede træpriser fundet umiddelbart i strid med § 6, men afsluttet med tilsagn.

Mønstret kan sammenfattes: Konkurrencerådet accepterer aggregerede, historiske og bredt baserede statistikker, men afviser individualiserede, aktuelle eller fremadrettede oplysninger om konkurrenters markedsadfærd. Det er ikke tilstrækkeligt, at ordningen har et legitimt sigte – den skal også være det mindst indgribende middel.

Den tætte sammenhæng mellem informationsudveksling og markedsdeling ses i Lokalbanksagen, som KFST gengiver i vejledningens boks 2.6: en række lokalbanker på Sjælland og Møn havde aftalt ikke at etablere filialer i hinandens hjembyer og ikke at opsøge hinandens kunder – og havde **desuden** udvekslet oplysninger om aktuel pris- og gebyrpolitik, hvilket gav dem "en konkurrencefordel, som ikke svarede til forholdene under normal konkurrence". Bøden var 4 mio. kr.

LOV	Konkurrenceloven § 6, stk. 1, 3	Konkurrenceloven § 8, stk. 1	Konkurrenceloven § 16a
PRAKSIS	Konkurrencerådet · Clear Channel og AFA JCDecaux' horisontale koordinering af rabatsatser på outdoor-reklamemarkedet – Konkurrencerådets afgørelse 19. december 2018 Konkurrencerådet · Konkurrencerådets påbud mod VVS-branchens udregningsvederlagsordning – forbudt prisaf tale ved licitationer (1999) Konkurrencerådet · Konkurrencerådet påbød ophævelse af 12 bygge- og anlægsorganisationers meldeordninger – forudgående tilbudsanmeldelse og tilbage melding af konkurrenters identitet i strid med konkurrencelovens § 6		
			19.12.2018 24.03.1999 24.02.1999

§ 5 Brancheforeninger og vedtagelser efter § 6, stk. 3

Sammenslutninger af virksomheder udgør en selvstændig og talrig sagsgruppe, fordi [§ 6, stk. 3](#) rammer **vedtagelser** – vedtægter, etiske kodeks, anbefalinger og cirkulæreskrivelser – uafhængigt af, om medlemmerne faktisk følger dem.

Den principielle afgørelse er dyrlægesagen, [j.nr. 3/1120-0301-0374/SEK/LOB](#). Praktiserende Dyrlægers Arbejdsgiverforening havde i vedtægternes § 4 en **eksklusiv** ret til at forhandle takster og honorarer på samtlige medlemmers vegne. Rådet fandt, at bestemmelserne havde til formål at begrænse konkurrencen, og påbød dem ophævet efter [§ 6, stk. 4](#), jf. [§ 16, stk. 1, nr. 1](#), med en frist på fire uger.

Afgørelsen trækker en skarp og fortsat gældende grænse: det er **ikke** i sig selv problematisk, at en brancheforening forhandler aftaler på medlemmernes vegne, som medlemmerne efterfølgende kan **vælge** at tilslutte sig. Problemet var eksklusiviteten – at medlemmerne skulle overholde aftalen, uanset om de ønskede

det, hvorved køberne var afskåret fra at forhandle med den enkelte dyrlæge. Rådet henviste til sin egen faste praksis om Danske Fysioterapeuters prisregulering (2000), Taksatorringens vedtægter (1999), BYG (2000) og PAR (2001).

Mønstret bekræftes bredt:

- **Salgs- og leveringsbetingelser:** I [j.nr. 2:8032-29/cga](#) fandt rådet, at VOV's *vejledende* vilkår udgjorde en konkurrencebegrænsende vedtagelse.
- **Etisk kodeks:** I [12/05674](#) overtrådte Den Danske Dyrlægeforenings etiske kodeks om henvisningspraksis og praksisetablering § 6.
- **Markedsdeling i vedtægter:** I [12/07785](#) afgav FOF-landsorganisationen tilsagn om at ophæve markedsdelingsbestemmelser i vedtægterne.
- **Overenskomstbestemmelser:** I [2:8032-650/lsk](#) påbød rådet en overenskomstbestemmelse om vikarformidling af tjener-løsarbejdere ophævet – undtagelsen for løn- og arbejdsforhold i [§ 3](#) rakte ikke.
- **Frivillige kæder:** [Konkurrencerådets Botex-afgørelser](#) fra 2022 og [2025](#) fandt eksklusive markedsføringsområder i kæden i strid med § 6 og TEUF art. 101, og [Ønskebørn-afgørelsen](#) fra 2023 angik horisontal priskoordinering for tre produktkategorier.
- **Tilbudskoordinering via foreningen:** I [12/06678](#) havde Skive og Omegns Vognmandsforening afgivet samlet tilbud på medlemmernes vegne på snerydning, og i [Konkurrencerådets afgørelse af 28. februar 2018](#) overtrådte Økonomisk Forening for Persontransport § 6 ved at koordinere medlemmernes tilbudsgivning.

KFST's [vejledning](#) sammenfatter linjen: "Forbuddet gælder også, hvis fx en brancheforening udsender en mail til sine medlemmer med en form for anbefaling til medlemmerne om at anvende samme pristillæg eller samme prisberegning."

LOV	Konkurrenceloven § 3	Konkurrenceloven § 6, stk. 3-4	Konkurrenceloven § 16, stk. 1
PRAKSIS	Konkurrencerådet · Vedtagelse om markedsdeling i Botex-kæden: Eksklusive markedsføringsområder i strid med Konkurrenceloven § 6 og TEUF artikel 101		
	Konkurrencerådet · Konkurrencerådet: Ønskebørn Kæden overtrådte forbuddet mod konkurrencebegrænsende vedtagelser ved horisontal priskoordinering for tre produktkategorier		
	Konkurrencerådet · Markedsdeling i Botex: Konkurrencerådet finder geografisk opdeling af markedsføringsområder i frivillig kæde i strid med konkurrenceloven og TEUF art. 101		
	Konkurrencerådet · Økonomisk Forening for Persontransports koordinering af medlemmers tilbudsgivning var en overtrædelse af konkurrencelovens § 6		
	Konkurrencerådet · Tilbudskoordinering af vintertjenester: Skive og Omegns Vognmandsforening overtrådte konkurrencelovens § 6		
	Konkurrencerådet · Den Danske Dyrlægeforening: Etisk kodeks om henvisningspraksis og praksisetablering overtræder konkurrencelovens § 6		
	Konkurrencerådet · FOF-landsorganisationens vedtægter – tilsagn om ophævelse af markedsdelingsbestemmelser		
	Konkurrencerådet · Praktiserende Dyrlægers Arbejdsgiverforenings vedtægtsbestemmelser om eksklusiv prisfastsættelse i strid med konkurrencelovens § 6 – Konkurrencerådets afgørelse af 26. oktober 2005		
	Konkurrencerådet · Overenskomstbestemmelse om vikarformidling af tjener-løsarbejdere var konkurrencebegrænsende – Konkurrencerådet påbød ophævelse		
	Konkurrencerådet · Brancheforeningers salgs- og leveringsbetingelser – VOV's vejledende vilkår udgjorde en konkurrencebegrænsende vedtagelse		

§ 6 Bagatelgrænsen i § 7 – og hvorfor den sjældent hjælper i kartelsager

Konkurrenceloven § 7, stk. 1 undtager aftaler, hvor de deltagende virksomheders samlede markedsandel ikke overstiger **10 pct.** mellem faktiske eller potentielle konkurrenter, eller hvor de enkelte virksomheders markedsandele ikke overstiger **15 pct.** mellem ikke-konkurrenter. Kan aftalen vanskeligt klassificeres, anvendes 10 pct.-tærsklen, jf. § 7, stk. 2.

Bagatelreglen er siden 1997 grundlæggende omlagt. Den oprindelige § 7 var **omsætningsbaseret** (samlet årlig omsætning under 1 mia. kr. kombineret med markedsandel under 10 pct., eller samlet omsætning under 150 mio. kr.). Ældre afgørelser skal læses i det lys – i dyrlægesagen fra 2005 lagde styrelsen således til grund, at "de deltagende virksomheders samlede omsætning oversteg bagatelgrænsen på 150 mio. kr.", og i meldeordningssagen fra 1999 drøftedes, om tre mindre VVS-sammenslutninger overskred den samme grænse. Den gældende regel er rent markedsandelsbaseret.

Afgørende er imidlertid § 7, stk. 3: undtagelserne "gælder ikke, hvis aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis har til formål at begrænse konkurrencen". KFST's [vejledning](#) gengiver konsekvensen i skematisk form:

Indholdet af aftalen	Mellem konkurrenter	Mellem ikke-konkurrenter
Aftalen har til følge at begrænse konkurrencen	10 pct.	15 pct.
Aftalen har til formål at begrænse konkurrencen	Ingen bagatelgrænse – forbuddet finder anvendelse	Ingen bagatelgrænse – forbuddet finder anvendelse

For karteller i egentlig forstand er bagatelreglen dermed uden betydning. Konsortievejledningen siger det direkte: bagatelreglerne "kun gælder for såkaldte 'til følgeovertrædelser'".

En selvstændig spærre ligger i § 7, stk. 4: forbuddet gælder uanset markedsandelene, hvis aftalen **sammen med lignende aftaler** begrænser konkurrencen. Rådet anvendte netop denne kumulationsbetragtning i meldeordningssagen: selv hvis de mindre sammenslutninger lå under grænsen, måtte undtagelsen falde bort, fordi den samlede virkning af lignende ordninger begrænsede konkurrencen inden for samme branche. Betragtningen har betydelig vægt over for brancheordninger, der hver for sig er små, men tilsammen dækker et helt erhverv.

§ 7, stk. 5 indeholder en tolerancemargin: undtagelsen gælder, selv om de samlede markedsandele overskrides i to på hinanden følgende kalenderår.

LOV	Konkurrenceloven § 6, stk. 1	Konkurrenceloven § 7, stk. 1-5	
PRAKSIS	Konkurrencerådet · Botjek A/S: Geografisk markedsdeling inden for bygningsagkyndigkæde – tilsagnsafgørelse om tilstandsrapporter, elinstallationsrapporter og energimærker		16.12.2015
	Konkurrencerådet · Praktiserende Dyrlægers Arbejdsgiverforenings vedtægtsbestemmelser om eksklusiv prisfastsættelse i strid med konkurrencelovens § 6 – Konkurrencerådets afgørelse af 26. oktober 2005		26.10.2005
	Konkurrencerådet · Konkurrencerådet påbød ophævelse af 12 bygge- og anlægsorganisationers meldeordninger – forudgående tilbudsanmeldelse og tilbagemelding af konkurrenters identitet i strid med konkurrencelovens § 6		24.02.1999

§ 7

Individuel fritagelse efter § 8: fire kumulative betingelser og virksomhedens bevisbyrde

Konkurrenceloven § 8, stk. 1 fritager en aftale, hvis den (1) bidrager til at styrke effektiviteten i produktionen eller distributionen eller fremmer den tekniske eller økonomiske udvikling, (2) sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelene, (3) ikke pålægger unødvendige begrænsninger, og (4) ikke giver mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer. Betingelserne er **kumulative** – svigter én, bortfalder fritagelsen.

Bevisbyrden er entydigt placeret. KFST's [vejledning](#) formulerer det skarpt:

Det er virksomhedernes eget ansvar at vurdere, om en konkurrencebegrænsende aftale er fritaget. Det er også virksomhederne, som skal dokumentere, at betingelserne er opfyldt i en evt. konkurrencesag. Det er kun objektive fordele, der kan tages hensyn til.

Dyrlægesagen ([j.nr. 3/1120-0301-0374/SEK/LOB](#)) er den bedste illustration af den fire-leddede prøvelse. PDA havde ikke fremlagt argumenter for betingelserne, og styrelsen gennemgik dem selv – og forkastede alle fire:

- **Nr. 1:** Administrative lettelser ved forhandling gennem en interesseorganisation blev anerkendt, men opvejede ikke risikoen for prisuniformering.
- **Nr. 2:** PDA påstod, at honorarerne lå under markedsprisen, men **dokumenterede det ikke**; for større foreninger ville sammenligningsgrundlaget desuden være en forhandlet samlerabat, ikke den almindelige markedspris.
- **Nr. 3:** Efter rådets faste praksis kan bestemmelser, der begrænser medlemmernes **egen prisfastsættelse**, ikke fritages, mens vejledende normeringer af tids- og materialeforbrug kan accepteres.
- **Nr. 4:** Eneretten satte priskonkurrencen ud af kraft for de omfattede ydelser.

Nødvendighedskravet er den hyppigste afvisningsgrund. I meldeordningssagen ([24. februar 1999](#) var nr. 3 udtrykkeligt "den afgørende afvisningsgrund": anmeldelse af overslag og regningsarbejder var ikke påkrævet efter licitationsloven, efterfølgende anmeldelse ville have været tilstrækkelig for underhåndsbud, og tilbagemelding af navne var ikke nødvendig. Samme mønster ses i [Jnr.: 2:8032-17/hhk](#), hvor et toårigt opsigelsesvarsel i Samkøb K/S' kommanditselskabskontrakt ikke kunne fritages, og i [Rådsmødet den 27. januar 1999 – A/S De Forenede Teglværker](#), hvor ni teglværkers fælles salgssamarbejde blev nægtet fritagelse.

Fritagelse gives dog reelt. Rådet er ikke afvisende af princip:

- I [4/0120-0301-0041](#) fik Taksatorringens vedtægter om fælles skadesopgørelse og indkøbssamarbejde mellem 27 forsikringsselskaber **individuel fritagelse**.
- I [Journal nr. 4/0120-0289-0001/FI/LKA](#) delte rådet sagen: påbud om ophævelse af markedsdelingen, men individuel fritagelse af aktionæroverenskomsten.
- I [Journal nr. 2:8032-693-20](#) og [964-967/sta/Service](#) fik Indkøbsforeningen Inbogulve **delvis** fritagelse med påbud om ændring af tilknytnings- og videresalgsforbud.
- KFST's vejledning fremhæver telebranchens aftale fra 2003 om prisberegningsprincipper for fællesudnyttelse af radiomaster: fritaget, fordi den øgede udnyttelsen af eksisterende infrastruktur, sikrede forbrugerne lavere etableringsomkostninger, ikke gik videre end nødvendigt, og ikke udelukkede konkurrencen, da alle aktører kunne tilslutte sig.

Efter § 8, stk. 3 skal en fritagelse angive sit tidsrum og kan meddeles på vilkår; efter § 8, stk. 6 kan den ændres eller tilbagekaldes ved ændrede faktiske forhold, vilkårsbrud eller urigtige oplysninger. Efter § 8, stk. 5 kan styrelsen undlade at behandle en anmeldelse, hvis aftalen mærkbart kan påvirke samhandelen mellem EU-medlemsstaterne.

LOV	Konkurrenceloven § 6, stk. 1	Konkurrenceloven § 8, stk. 1-6	
PRAKSIS	Konkurrencerådet · Taksatorringens vedtægter – individuel fritagelse fra konkurrencelovens § 6 for fælles skadesopgørelse og indkøbssamarbejde mellem 27 forsikringsselskaber		29.04.2009
	Konkurrencerådet · Indkøb af foderfædt gennem Scanfedt – påbud om ophævelse af markedsdeling og individuel fritagelse af aktionæroverenskomst		29.08.2006
	Konkurrencerådet · Praktiserende Dyrslægers Arbejdsgiverforenings vedtægtsbestemmelser om eksklusiv prisfastsættelse i strid med konkurrencelovens § 6 – Konkurrencerådets afgørelse af 26. oktober 2005		26.10.2005
	Konkurrencerådet · Indkøbsforeningen Inbogulve – delvis fritagelse af kædesamarbejde for gulvbelægning med påbud om ændring af tilknytningsforbud og videresalgssforbud		31.05.2000
	Konkurrencerådet · Konkurrencerådet påbød ophævelse af 12 bygge- og anlægsorganisationers meldeordninger – forudgående tilbudsanmeldelse og tilbagemelding af konkurrenters identitet i strid med konkurrencelovens § 6		24.02.1999
	Konkurrencerådet · Konkurrencerådet forbyder De Forenede Teglværkers fælles salgssamarbejde mellem 9 teglværker – afslag på individuel fritagelse efter § 8		27.01.1999
	Konkurrencerådet · Afslag på individuel fritagelse for toårigt opsigelsesvarsel i Samkøb K/S' kommanditselskabskontrakt		30.09.1998

§ 8 Ikke-indgrebserklæring efter § 9 og gruppefritagelserne efter § 10

§ 9 – erklæring om ikke-indgreb. Efter [konkurrenceloven § 9, stk. 1](#) kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen efter anmeldelse erklære, at en aftale efter de forhold, styrelsen har kendskab til, ikke falder ind under forbuddet i § 6, stk. 1.

Den bedst belyste § 9-afgørelse er [2:8032-30/cb](#) om Post Danmarks og ARTEs joint venture BILLETnet A/S. Rådet lagde til grund, at selve joint venture-aftalen ikke var omfattet af § 6, stk. 1, men at en accessorisk konkurrenceklausul kunne være det. Under henvisning til Kommissionens meddelelser om accessoriske begrænsninger og til *Fujitsu AMD Semiconductor* fandt rådet klausulen lovlig, fordi den var direkte forbundet med og nødvendig for sammenslutningen, fordi parterne ikke var direkte konkurrenter, og fordi klausulen – efter drøftelser med styrelsen – var ændret ved allonge, så det oprindelige **toårige efterløb** efter udtræden og formuleringen "helt eller delvis" udgik. Afgørelsen viser to gennemgående træk: styrelsen forhandler ofte klausuler ned inden afgørelsen, og erklæringen afgives med udtrykkeligt forbehold for, at grundlaget ikke ændrer sig, og for oplysninger styrelsen ikke kendte.

En ikke-indgrebserklæring kan også indgå som ét element blandt flere – i [3/1120-0301-0233/SKN/SEK](#) fritog rådet to horisontale aftaler efter § 8 og meddelte samtidig ikke-indgrebserklæring for en forkøbsrets aftale. Omvendt afviste rådet i meldeordningssagen samtlige 12 organisationers principale anmodning om § 9-erklæring, netop fordi ordningerne var omfattet af § 6, stk. 1, jf. stk. 3.

§ 10 – gruppefritagelser. Efter [konkurrenceloven § 10, stk. 1](#) fastsætter erhvervsministeren efter udtalelse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen regler om fritagelse for **grupper** af aftaler, der opfylder betingelserne i § 8, stk. 1. Efter [§ 10, stk. 2](#) kan styrelsen inddrage gruppefritagelsen konkret.

Den centrale gruppefritagelse er [bekendtgørelse om gruppefritagelse for kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis](#). Teknikken er en henvisning: efter § 1 finder Kommissionens forordning (EU) 2022/720 "tilsvarende anvendelse på aftaler, vedtagelser og samordnet praksis omfattet af konkurrencelovens § 6, stk. 1, jf. stk. 3" – dog ikke forordningens artikel 6, stk. 1, artikel 7 og artikel 10-11, hvis funktioner i stedet varetages nationalt: efter § 3 kan styrelsen undlade at anvende bekendtgørelsen, hvis parallelle net af ensartede vertikale begrænsninger dækker mere end 50 pct. af et relevant marked, og efter § 4 kan styrelsen inddrage fritagelsen for virksomheder, hvis aftale konkret har virkninger uforenelige med § 8, stk. 1.

De materielle grænser følger af forordningen: markedsandelstærsklen er **30 pct.** for både leverandør og køber (art. 3), og gruppefritagelsen gælder ikke for de særligt alvorlige begrænsninger i art. 4 – navnlig "begrænsning af køberens mulighed for at fastsætte sin salgspris". Maksimums- og vejledende salgspriser er tilladt, forudsat de ikke "som følge af pres eller incitamenter fra nogen af parterne får karakter af faste priser eller minimumssalgspriser". Dette svarer til § 6, stk. 2, nr. 7, der rammer såvel bindende videresalgspriser som forsøg på at få handelspartnere til ikke at fravige vejledende priser. Konkurrencerådet har anvendt denne linje i bl.a. [2:801-125/mda](#), hvor forbud mod videresalg, prisbinding og karenstid i Kære Børn A.m.b.a.'s vedtægter blev underkendt, og i [3:1120-0388-52/mlp](#) om Carlsbergs fadølsforhandleraftaler med mærkeeksklusivitet – hvor Konkurrenceankenævnet dog ophævede rådets påbud.

Gruppefritagelser kan også **afskaffes**. I [3/1107-0200-0037/KB/SEK](#) tilsluttede Konkurrencerådet sig enstemmigt at ophæve den særlige kædegruppefritagelse for frivillige kæder i detailhandelen – efter ønske fra kæderne selv, der fandt reglerne for uklare og restriktive. Sagen illustrerer rådets **høringsrolle** efter § 10: rådet traf ikke selv afgørelse om ophævelse, men afgav den lovbestemte udtalelse, inden ministeren udstedte ophævelsesbekendtgørelsen. Virkningen fra 1. juli 2005 var, at kædernes samarbejdsaftaler herefter skulle vurderes efter §§ 6-8 og TEUF art. 101 – et skifte fra *ex ante*-godkendelse til *ex post*-vurdering, som senere har materialiseret sig i bl.a. Botex- og Ønskebørn-sagerne.

KFST's vejledning oplister de eksisterende gruppefritagelser: forsknings- og udviklingsaftaler, specialiseringsaftaler, vertikale aftaler, vertikale aftaler inden for [motorkøretøjsbranchen](#), teknologioverførselsaftaler og visse aftaler mellem linjerederier.

LOV	Konkurrenceloven § 6, stk. 2	Konkurrenceloven § 8, stk. 1	Konkurrenceloven § 9, stk. 1-2
	Konkurrenceloven § 10		
PRAKSIS	Konkurrencerådet · Konkurrencerådets tilslutning til ophævelse af kædegruppefritagelsen for frivillige kæder i detailhandelen (2005)		25.05.2005
	Konkurrencerådet · Samarbejdsaftaler mellem EDC og SAFE – Konkurrencerådet fritager to horisontale aftaler og meddeler ikke-indgrebserklæring for forkøbsretsafale		26.05.2004
	Konkurrencerådet · Carlsbergs fadølsforhandler- og forhandleraftaler med mærkeeksklusivitet og eneforhandling – Rådets påbud og Ankenævnets ophævelse		31.10.2001
	Konkurrencerådet · Konkurrencerådet påbød ophævelse af 12 bygge- og anlægsorganisationers meldeordninger – forudgående tilbudsanmeldelse og tilbagemelding af konkurrenters identitet i strid med konkurrencelovens § 6		24.02.1999
	Konkurrencerådet · Kære Børn A.m.b.a. – Konkurrencerådet underkender forbud mod videresalg, prisbinding og karenstid i vedtægter		16.12.1998
	Konkurrencerådet · Ikke-indgrebserklæring for Post Danmarks og ARTEs joint venture BILLETnet A/S – accessorisk konkurrenceklausul		26.08.1998

Sagsgang ved Konkurrencerådet: anmeldelse, kontrolundersøgelse, § 9 påbud, tilsagn og klage

Sagens start. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen behandler sager af egen drift, efter anmeldelse, på grundlag af klage eller efter henvisning fra Kommissionen. Sagerne udspringer i praksis ofte af tip: Clear Channel-sagen begyndte med "en henvendelse fra en tidligere ansat", og ØnskeBørn-kontrolundersøgelsen byggede på **16 henvendelser** modtaget over perioden 2016-2020.

Anmeldelse efter §§ 8-9. Proceduren er reguleret i [bekendtgørelse om regler for anmeldelse af aftaler m.v. i henhold til konkurrenceloven](#). Efter [§ 1](#) kan anmeldelse indgives af enhver deltagende virksomhed eller sammenslutning, og det skal fremgå, om de øvrige deltagere er underrettet. Efter [§ 3](#) skal anmeldelsen ske på **skema K1** med bilag 1 og 2 og vedlægges en ikkefortrolig udgave; styrelsen bekræfter modtagelsen **senest 8 hverdage** fra modtagelsen og fastsætter ved ufuldstændige oplysninger en passende frist for supplerende oplysninger. Anmelderen skal uopfordret og omgående oplyse om væsentlige ændringer. Efter [§ 4](#) får anmeldelsen først retsvirkning fra det tidspunkt, hvor styrelsen har modtaget en **fuldstændig og korrekt** anmeldelse.

Dokumentationskravene er betydelige. Skema K1's bilag 2 kræver bl.a. beskrivelse af aftalens art, indhold og formål med angivelse af, om den er horisontal eller vertikal; omsætning i Danmark og koncernomsætning; afgrænsning af relevante produkt- og geografiske markeder samt tilstødende markeder; markedsandele i værdi og volumen; de fem største leverandører, konkurrenter og kunder; adgangsbarrierer; koncernoplysninger; og – ved § 8-anmeldelse – en punkt-for-punkt-redegørelse for hver af de fire betingelser. Ved § 9-anmeldelse skal anmelder oplyse, "[h]vilke argumenter kan efter Deres vurdering begrunde, at forbudsbestemmelsen i konkurrencelovens § 6, stk. 1, ikke finder anvendelse".

At uklare eller ufuldstændige oplysninger reelt afgør sager, ses i dyrlægesagen: PDA oplyste ved anmeldelsen, at der ikke var indgået aftaler i medfør af vedtægterne, hvorefter styrelsen udarbejdede udkast med påbud om **delvis** ophævelse. Da foreningen senere fremlagde en række aftaler indgået med hjemmel i vedtægterne, måtte styrelsen foretage en fornyet vurdering – nu med kendskab til den faktiske anvendelse.

Sagsforløbet. Praksis viser et fast forløb: kontrolundersøgelse → meddelelse om betænkeligheder → klagepunktsmeddelelse i høring → afgørelse. Tidshorisonten er lang. I Clear Channel-sagen gik der fra kontrolundersøgelsen 21. april 2015 over meddelelse om betænkeligheder 22. september 2016 og klagepunktsmeddelelse 20. november 2017 til afgørelsen 19. december 2018 – knap fire år. Styrelsen kan undervejs **indstille** dele af sagen; i samme sag opgav styrelsen efter [§ 15, stk. 1, 3. pkt.](#) hypotesen om koordinering af det samlede udbud af billboard-standere og afgjorde alene rabatspørgsmålet.

Reaktionsmulighederne. Efter [§ 6, stk. 4](#), jf. [§ 16](#), kan der udstedes påbud om at bringe overtrædelsen til ophør. Påbuddene er konkrete og fristsatte: i Clear Channel-sagen skulle parterne **straks** bringe overtrædelsen til ophør, **fremover** afstå fra tilsvarende aftaler, **informere** brancheforeningen og samtlige medlemsbureauer om afgørelsen, og senest **14 hverdage** efter indsende dokumentation for opfyldelsen. I dyrlægesagen var fristen fire uger. I meldeordningssagen differentierede rådet fristerne efter [§ 27, stk. 4](#): tre måneder for de ti rettidigt anmeldende organisationer, men **14 dage** for de to, der havde anmeldt for sent, og hvis bestemmelser derfor allerede var ugyldige efter § 6, stk. 5.

Alternativt kan sagen afsluttes med **tilsagn**, som styrelsen gør bindende efter [§ 16 a](#) – som i BET-14/10651 om Botjek A/S' geografiske markedsdeling og i 12/07785 om FOF's vedtægter. Efter [forretningsordenens § 5](#) overvåger styrelsen efterfølgende gennemførelsen af bindende tilsagn.

Påbud er ikke bøder. Det er en central iagttagelse, at Konkurrencerådet i vidt omfang afgør sager **uden** sanktion. I Clear Channel-sagen blev der "ikke udmålt bøder" trods en overtrædelse over mere end seks år, og meldeordningssagen blev afgjort "uden pålæg af bøder". Bøder forudsætter en særskilt proces: efter [forretningsordenens § 3](#) godkender rådet et interval for bødepåstanden i sager, der indbringes for domstolene efter [§ 24 a](#), godkender tilkendegivelser om bødeforelæg efter [§ 23 j](#), og træffer beslutning om at oversende sager vedrørende **fysiske personer** til anklagemyndigheden med henblik på politimæssig efterforskning.

Klage og prøvelse. Afgørelserne kan påklages til Konkurrenceankenævnet, jf. [§ 19](#) og [bekendtgørelse om Konkurrenceankenævnet § 1](#). Klagefristen er **fire uger** fra afgørelsen er meddelt – sådan lyder klagevejledningen i Clear Channel-afgørelsen. Klageberettiget er den, afgørelsen retter sig til, samt den, der i øvrigt har individuel, væsentlig interesse i sagen. Klagen har som udgangspunkt ikke opsættende virkning, men kan tillægges det. Ankenævnets afgørelse kan derefter indbringes for domstolene. Rådets afgørelser kan ikke indbringes direkte for domstolene, før ankenævnets afgørelse foreligger – hvilket Højesteret indirekte bekræftede i [BS-20874/2020-HJR](#) ved at afvise direkte anke i en sag om offentliggørelse af en konkurrenceafgørelse.

Ankeadgangen bruges – og virker begge veje. PDA indbragte dyrlægesagen for Konkurrenceankenævnet den 23. november 2005, men **hævede** sagen den 17. marts 2006, hvorefter rådets afgørelse stod ved magt. I meldeordningssagen stadfæstede ankenævnet rådets afgørelser i alle sager ved kendelse af 20. januar 2000. I Carlsberg-sagen ophævede ankenævnet derimod rådets påbud.

LOV	Konkurrenceloven § 6, stk. 4-5	Konkurrenceloven § 8, stk. 2	Konkurrenceloven § 9, stk. 1
	Konkurrenceloven § 16, stk. 1	Konkurrenceloven § 16a	Konkurrenceloven § 19
PRAKSIS	Højesteret · Afvisning af direkte anke til Højesteret i sag om offentliggørelse af konkurrenceafgørelse		15.12.2020
	Sø- og Handelsretten · Sø- og Handelsrettens dom om rækkevidden af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens kontrolundersøgelser og out-of-scope bevisførelse		04.09.2023
	Konkurrencerådet · Clear Channel og AFA JCDecaux' horisontale koordinering af rabatsatser på outdoor-reklamemarkedet – Konkurrencerådets afgørelse 19. december 2018		19.12.2018
	Konkurrencerådet · Botjek A/S: Geografisk markedsdeling inden for bygningsagkyndigkæde – tilsagnsafgørelse om tilstandsrapporter, elinstallationsrapporter og energimærker		16.12.2015
	Konkurrencerådet · FOF-landsorganisationens vedtægter – tilsagn om ophævelse af markedsdelingsbestemmelser		19.12.2012
	Konkurrencerådet · Praktiserende Dyrlægers Arbejdsgiverforenings vedtægtsbestemmelser om eksklusiv prisfastsættelse i strid med konkurrencelovens § 6 – Konkurrencerådets afgørelse af 26. oktober 2005		26.10.2005
	Konkurrencerådet · Carlsbergs fadølsforhandler- og forhandleraftaler med mærkeeksklusivitet og eneforhandling – Rådets påbud og Ankenævnets ophævelse		31.10.2001
	Konkurrencerådet · Konkurrencerådet påbød ophævelse af 12 bygge- og anlægsorganisationers meldeordninger – forudgående tilbudsanmeldelse og tilbagemelding af konkurrenters identitet i strid med konkurrencelovens § 6		24.02.1999

§ 10 Sammenhængen med domstolspraksis: hvor domstolene har bekræftet og korrigeret rådets linje

Konkurrencerådets afgørelser prøves ad to spor: **civilt** ved Sø- og Handelsretten (efter Konkurrenceankenævnet, og i bødesager efter § 24 a) og **strafferetligt** ved byret og landsret, når Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet rejser tiltale efter § 23.

Vejmarkeringssagen – den fulde instanskæde. Ingen sag illustrerer samspillet bedre. Forløbet fremgår af Østre Landsrets dom, [SS-532/2022-OLR](#):

Dato	Instans	Udfald
24. juni 2015	Konkurrencerådet	Konsortieaftalerne overtrådte § 6, stk. 1, og TEUF art. 101, stk. 1
11. april 2016	Konkurrenceankenævnet	Stadfæstede
27. august 2018	Sø- og Handelsretten	Ophævede rådets afgørelse – overtrædelse ikke bevist
27. november 2019	Højesteret	Overtrædelse; selskaberne var konkurrenter
11. februar 2022	Københavns Byret	Frifindelse i straffesagen
2. februar 2023	Østre Landsret	Skyldige, men straffen bortfaldt

De to selskaber – de største på markedet for vejmarkering – havde indgået konsortieaftaler om Vejdirektoratets udbud i 2013 og 2014 med bilag, der på forhånd fordelte distrikterne i alle tænkelige tildelingsscenarier, samt en kompensationsordning på 3 pct. af enterprisesummen, hvis konsortiet kun vandt ét distrikt.

Højesteret fastslog den afgørende retlige målestok, som landsretten fulgte: konkurrentspørgsmålet bedømmes **på objektivt grundlag** ud fra udbudsmaterialets krav. At der kunne gives rabat ved bud på flere distrikter, kunne ikke ændre, "at konkurrencen stod om hvert enkelt distrikt". Konsortievejledningen sammenfatter princippet: det afgørende er, "om det objektivt set er muligt at afgive delbud på en eller flere kontrakter – ikke om de virksomheder, der ønsker at byde, subjektivt vurderer, at konkurrencen udspiller sig om det samlede bud".

Straffesagen viser samtidig grænserne for det strafferetlige spor. Byretten frifandt i [SS-3526/2020-KBH](#). Landsretten fandt derimod overtrædelserne bevist og af **grov beskaffenhed** efter § 23, stk. 3 – med vægt på parternes markedsposition, udbuddenes omfang (ca. 32 og 33,5 mio. kr. over fire år) og den detaljerede forhåndsfordeling. Alligevel lod landsretten straffen **bortfalde** for alle fem tiltalte efter [straffeloven § 83](#), jf. § 82, stk. 1, nr. 4:

Landsretten finder, at vildfarelsen i situationen var undskyldelig. Henset hertil, og når der samtidig henses til sagens øvrige omstændigheder, herunder dens forløb fra 2014 og den lange sagsbehandlingstid, som ikke kan tilregnes de tiltalte, finder landsretten, at straffen for alle de tiltalte skal bortfalde.

Afgørende var, at de tiltalte havde indhentet specialiseret juridisk rådgivning, og at **Sø- og Handelsretten selv** – med tre dommere og to sagkyndige medlemmer – oprindeligt havde underkendt Konkurrencerådets afgørelse. Sagen er et markant eksempel på, at retlig uklarhed på området kan slå igennem på sanktionssiden, selv når overtrædelsen står fast.

Clear Channel-sagen. Rådets afgørelse af 19. december 2018 blev indbragt for Sø- og Handelsretten, jf. [BS-59196/2019-SHR](#) og de sambehandlede sager [BS-59196/2019-SHR](#) og [BS-59675/2019-SHR](#), afgjort 10. november 2021. Sagen belyser, hvordan retten prøver rådets bevisbedømmelse om aftale kontra samordnet praksis – herunder forklaringen om en "tretrinsraket", hvor medieprovisionen over tre aftaler blev bragt fra 15 pct. ned til 0 pct.

Kontrolundersøgelers rækkevidde – ØnskeBørn. Sagen viser samspillet på tværs af instanser. Kontrolundersøgelsen hos ØnskeBørn den 25. november 2020 var begrundet i 16 henvendelser om **bindende videresalgsspriser** (vertikalt), men afdækkede i stedet **horisontal priskoordinering** – hvilket førte til [Konkurrencerådets afgørelse af 29. marts 2023](#). Sø- og Handelsretten frifandt styrelsen i [BS-25183/2022-SHR](#):

Det forhold, at formodningen var begrundet i en indikation af bindende videresalgsspriser, gør ikke, at det indhentede materiale inden for konkurrencelovens § 6 er afskåret fra at blive anvendt til alle andre forhold end bindende videresalgsspriser.

Retten lagde vægt på, at en kontrolundersøgelse foretages på et indledende stadie, hvor den nærmere kvalifikation af forbrugerhenvendelser ikke kan fastlægges med nøjagtighed. Spørgsmålet nåede Højesteret i [BS-46057/2023-HJR](#) af 13. juni 2025 om anvendelse af "out of scope"-beviser. De processuelle rammer for kontrolundersøgelser behandles selvstændigt under [konkurrenceloven-kontrolundersøgelser](#).

Øvrig domstolspraksis. Sø- og Handelsretten har i [BS-28571/2018-SHR](#) af 21. oktober 2019 behandlet kundedeling mellem konkurrenter efter § 6, stk. 1, jf. § 23, og i [BS-6996/2024-SHR](#) prøvet Konkurrenceankenævnets kendelse om aktindsigt og offentliggørelse efter § 13.

Afgrænsning. Misbrug af dominerende stilling efter § 11 – som i Højesterets dom af 14. november 2025 om predatory pricing på værdihåndteringsmarkedet, [BS-62063/2024-HJR](#) – behandles under [misbrug-dominerende-stilling](#). Bødeudmåling, fængselsstraf og straflempelse behandles under [konkurrenceloven-boedeudmåling-straflempelse](#), og fusionskontrol under [fusionskontrol](#).

LOV	Konkurrenceloven § 6, stk. 1	Konkurrenceloven § 23, stk. 3	Konkurrenceloven § 24a
	Straffeloven § 82, stk. 1	Straffeloven § 83	
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om misbrug af dominerende stilling gennem urimeligt lave priser (predatory pricing) på værdihåndteringsmarkedet		14.11.2025
	Højesteret · Højesterets dom om anvendelse af beviser fundet under kontrolundersøgelse ('out of scope')		13.06.2025
	Højesteret · Afvisning af direkte anke til Højesteret i sag om offentliggørelse af konkurrenceafgørelse		15.12.2020
	Landsretten · Skyldige i kartelvirkosomhed men strafforfald efter undskyldelig retsvildfarelse i vejmarkeringssag		02.02.2023
	Sø- og Handelsretten · Sag om prøvelse af Konkurrenceankenævnets kendelse om aktindsigt og offentliggørelse i verserende konkurrencesag mod Scandlines		30.09.2024
	Sø- og Handelsretten · Sø- og Handelsrettens dom om rækkevidden af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens kontrolundersøgelser og out-of-scope bevisførelse		04.09.2023
	Sø- og Handelsretten · Sag om konkurrencebegrænsende aftaler mellem AFA JCDecaux og Clear Channel Danmark		10.11.2021
	Sø- og Handelsretten · Tvisten om ulovlig priskoordinering mellem udbydere af outdoor-reklamer		10.11.2021
	Sø- og Handelsretten · Kundedeling mellem konkurrenter: Overtrædelse af Konkurrenceloven		21.10.2019
	Byretten · Frifindelse i sag om karteldannelse ved Vejdirektoratets udbud		11.02.2022

Konkurrencerådet · Konkurrencerådet: Ønskebørn Kæden overtrådte forbuddet mod konkurrencebegrænsende vedtagelser ved horisontal priskoordinering for tre produktkategorier	29.03.2023
Konkurrencerådet · Clear Channel og AFA JCDecaux' horisontale koordinering af rabatsatser på outdoor-reklamemarkedet – Konkurrencerådets afgørelse 19. december 2018	19.12.2018

§ 11 Samspillet med EU-retten og undtagelsen for offentlig regulering

Dobbelt hjemmel. § 6, stk. 1 og TEUF artikel 101 anvendes parallelt, når aftalen mærkbart kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen indgår i Det Europæiske Konkurrencenetværk og træffer afgørelse efter både danske og EU-regler, jf. [forretningsordenens § 5](#).

Rådets samhandelsvurdering er konkret. I Clear Channel-sagen fandt rådet mærkbar samhandelspåvirkning: NAAT-reglen fandt ikke anvendelse, da parternes samlede markedsandel langt oversteg 5 pct., aftalen dækkede hele det danske territorium – hvilket efter fast praksis skaber en formodning for samhandelspåvirkning – og udenlandske annoncører blev berørt af prisniveauet. Sagen blev derfor afgjort efter både § 6, stk. 1, jf. [stk. 2, nr. 1](#), og [TEUF art. 101, stk. 1, litra a](#). Omvendt afgjorde styrelsen dyrlægesagen **alene** efter § 6, fordi dyrlægeydelser er tjenesteydelser med kun begrænset grænseoverskridende efterspørgsel, og fordi vedtægterne hverken vedrørte grænseoverskridende ydelser eller havde markedsafskærmende virkning.

Også i markedsdelingssagerne – [Botex](#) og [Botex 2025](#) – anvendte rådet begge regelsæt.

EU-praksis som fortolkningskilde. Rådet henviser rutinemæssigt til Kommissionens og Domstolens praksis. Grundlaget er forarbejderne: efter [Betænkning nr. 1297/1995, s. 398](#) svarer § 6 til traktatens artikel 85, stk. 1, hvorfor EU-praksis er vejledende – som rådet udtrykkeligt lagde til grund i [BILLETnet-sagen](#). Konkrete eksempler fra praksis omfatter *Krupp Thyssen Stainless* (T-45/98 og T-47/98), *Binon/AMP* (243/83) og *EMI Records* (61/75) om aftalers fortsatte virkning, *Tréfileurope* (T-141/89) om tvang, samt Kommissionens beslutning i *De belgiske arkitekter* (COMP/38.549) om vejledende minimumssatser, som styrelsen påberåbte sig i dyrlægesagen.

Også gruppefritagelsesteknikken er EU-afledt: den danske bekendtgørelse gør Kommissionens forordning (EU) 2022/720 anvendelig "tilsvarende" på § 6-aftaler, og [Bilag 1's betragtning 19](#) placerer bevisbyrden ved inddragelse hos myndigheden.

Undtagelsen for offentlig regulering. Efter [§ 2, stk. 2](#) gælder forbuddet ikke, hvis konkurrencebegrænsningen er en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering, og afgørelsen herom træffes efter [§ 2, stk. 4](#) af den myndighed, der har fastsat reguleringen – **ikke** af konkurrencemyndigheden. Kompetencefordelingen er reel: i [2023-7227](#) traf **Energistyrelsen** § 2, stk. 4-afgørelsen om, at kraftvarmeværkers koordinerede mFRR-budgivning ikke var undtaget fra konkurrenceloven – hvorefter Konkurrencerådet kunne gribe ind over for [ulovlig priskoordinering på mFRR-markedet i Vestdanmark](#).

Undtagelsen rækker dog reel. I dyrlægesagen fandt styrelsen, at PDA's forhandlinger med Fødevarestyrelsen om takster for sygdomsbekæmpelse havde hjemmel i [dyrlægeloven § 10, stk. 2](#) og derfor var undtaget efter § 2, stk. 2, ligesom aftalerne om kødkontrol var undtaget som **løn- og arbejdsforhold** efter [§ 3](#) – her lagde styrelsen vægt på, at dyrlægerne var underlagt Fødevarestyrelsens instruktionsbeføjelser, at honoraret blev udbetalt som A-indkomst, og at ATP mv. blev betalt af myndigheden, uanset at dyrlægerne i øvrigt var selvstændige.

Konkurrenceloven § 10

PRAKSIS	Konkurrencerådet · Vedtagelse om markedsdeling i Botex-kæden: Eksklusive markedsføringsområder i strid med Konkurrenceloven § 6 og TEUF artikel 101	26.03.2025
	Konkurrencerådet · Konkurrencerådets afgørelse om ulovlig priskoordinering på mFRR-markedet i Vestdanmark (DK1)	13.12.2023
	Konkurrencerådet · Kraftvarmeværkers koordinerede mFRR-budgivning ikke undtaget fra konkurrenceloven – Energistyrelsens § 2, stk. 4-afgørelse (J.nr. 2023-7227)	26.06.2023
	Konkurrencerådet · Markedsdeling i Botex: Konkurrencerådet finder geografisk opdeling af markedsføringsområder i frivillig kæde i strid med konkurrenceloven og TEUF art. 101	22.06.2022
	Konkurrencerådet · Clear Channel og AFA JCDecaux' horisontale koordinering af rabatsatser på outdoor-reklamemarkedet – Konkurrencerådets afgørelse 19. december 2018	19.12.2018
	Konkurrencerådet · Praktiserende Dyrlæggers Arbejdsgiverforenings vedtægtsbestemmelser om eksklusiv prisfastsættelse i strid med konkurrencelovens § 6 – Konkurrencerådets afgørelse af 26. oktober 2005	26.10.2005
	Konkurrencerådet · Ikke-indgrebserklæring for Post Danmarks og ARTEs joint venture BILLETnet A/S – accessorisk konkurrenceklausul	26.08.1998

§ 12 Sammenfatning: linjerne i Konkurrencerådets § 6-praksis

Konkurrencerådets og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens praksis efter §§ 6-10 kan sammenfattes i nogle få, gennemgående linjer.

Kvalificeringen afgør sagen. Alt afhænger af, om aftalen kvalificeres som en formålsovertrædelse. Sker det, er både bagatelgrænsen i § 7 og kravet om at påvise virkninger ude af billedet, og fritagelse efter § 8 bliver i praksis den eneste vej – en vej, der sjældent fører igennem for prisaftaler, markedsdeling og tilbudskoordinering. Kvalificeringen foretages **objektivt** ud fra aftalens indhold, dens målsætning og den markedsmæssige kontekst.

Bevisbyrden er delt asymmetrisk. Styrelsen skal bevise aftalen og dens konkurrencebegrænsende karakter – og gør det typisk med samtidige interne dokumenter fra kontrolundersøgelser. Men bevisbyrden for fritagelse ligger entydigt hos virksomhederne, som skal dokumentere alle fire betingelser. Udokumenterede påstande om effektivitetsgevinster – som PDA's om, at honorarerne lå under markedsprisen – falder konsekvent til jorden. Nødvendighedskravet i § 8, stk. 1, nr. 3, er den hyppigste afvisningsgrund, fordi rådet spørger, om et mindre indgribende middel kunne have nået samme legitime mål.

Legitimt formål frelser ikke ordningen. Det er den mest markante enkeltlære. Meldeordningerne skulle sikre licitationslovens overholdelse; PDA's vedtægter skulle sikre lige adgang til markedet og dyrevelfærd; brancheorganisationerne påberåbte sig forhåndsmødeinstituttet. Alle blev påbudt ophævet, fordi ordningerne gik videre end nødvendigt. Omvendt fritages ordninger, der reelt skaber dokumenterede gevinster – Taksatorringen, Inbogulve og telebranchens masteaftale.

Rådet regulerer oftere end det straffer. Hovedreaktionen er påbud efter § 6, stk. 4, jf. § 16, eller bindende tilsagn efter § 16 a – ikke bøder. Selv i Clear Channel-sagen, hvor en horisontal koordinering løb over seks år mellem to virksomheder med 90 pct. af markedet, blev der ikke udmålt bøder i rådets afgørelse. Sanktioner kræver en særskilt vej: civile bødesager for domstolene efter § 24 a, bødeforelæg efter § 23 j, eller oversendelse af personsager til anklagemyndigheden.

Domstolene disciplinerer. Vejmarkeringssagen viser, at rådets kvalificering ikke er sidste ord: Sø- og Handelsretten ophævede afgørelsen i 2018, Højesteret genoprettede den i 2019, byretten frifandt i straffesagen i 2022, og landsretten fandt de tiltalte skyldige i 2023 – men lod straffen bortfalde, netop under henvisning til

den retlige uklarhed, som instansernes indbyrdes uenighed selv havde skabt. Retlig uklarhed på et område, hvor rådet fastlægger praksis, kan således slå tilbage på sanktionssiden.

Praksis er levende. Fra meldeordningerne i 1999 over Clear Channel i 2018 til Botex i 2025 og Hübsch/Broste i 2024 er kernen den samme: Konkurrencerådet griber ind mod koordinering af de parametre, virksomhederne skal konkurrere på – pris, kunder, områder og bud – og accepterer kun samarbejde, der er dokumenteret nødvendigt og efterlader konkurrencen intakt.

LOV	Konkurrenceloven § 6, stk. 1, 4	Konkurrenceloven § 7, stk. 3	
	Konkurrenceloven § 8, stk. 1	Konkurrenceloven § 16	Konkurrenceloven § 16a
			Konkurrenceloven § 24a
PRAKSIS	Landsretten · Skyldige i kartelvirksomhed men strafforfald efter undskyldelig retsvildfarelse i vejmarkeringssag		02.02.2023
	Sø- og Handelsretten · Sag om konkurrencebegrænsende aftaler mellem AFA JCDecaux og Clear Channel Danmark		10.11.2021
	Byretten · Frifindelse i sag om karteldannelse ved Vejdirektoratets udbud		11.02.2022
	Konkurrencerådet · Vedtagelse om markedsdeling i Botex-kæden: Eksklusive markedsføringsområder i strid med Konkurrenceloven § 6 og TEUF artikel 101		26.03.2025
	Konkurrencerådet · Hübsch A/S overtræder konkurrenceloven ved priskoordinering med Broste Copenhagen – Konkurrencerådets afgørelse af 20. marts 2024		20.03.2024
	Konkurrencerådet · Clear Channel og AFA JCDecaux' horisontale koordinering af rabatsatser på outdoor-reklamemarkedet – Konkurrencerådets afgørelse 19. december 2018		19.12.2018
	Konkurrencerådet · Taksatorringens vedtægter – individuel fritagelse fra konkurrencelovens § 6 for fælles skadesopgørelse og indkøbssamarbejde mellem 27 forsikringsselskaber		29.04.2009
	Konkurrencerådet · Praktiserende Dyrlæggers Arbejdsgiverforenings vedtægtsbestemmelser om eksklusiv prisfastsættelse i strid med konkurrencelovens § 6 – Konkurrencerådets afgørelse af 26. oktober 2005		26.10.2005
	Konkurrencerådet · Indkøbsforeningen Inbogulve – delvis fritagelse af kædesamarbejde for gulvbelægning med påbud om ændring af tilknytningsforbud og videresalgforbud		31.05.2000
	Konkurrencerådet · Konkurrencerådet påbød ophævelse af 12 bygge- og anlægsorganisationers meldeordninger – forudgående tilbudsanmeldelse og tilbagemelding af konkurrenters identitet i strid med konkurrencelovens § 6		24.02.1999

REFERENCE Lovgrundlag 5 paragraffer

Konkurrenceloven § 6	stk. 1, 3	Konkurrenceloven § 7	stk. 1
Konkurrenceloven § 8	stk. 1	Konkurrenceloven § 9	stk. 1
Konkurrenceloven § 10			

MATERIALE Citerede afgørelser 39 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS		3
14.11.2025	Højesterets dom om misbrug af dominerende stilling gennem urimeligt lave priser (predatory pricing) på værdihåndteringsmarkedet	62063-2024

13.06.2025	Højesterets dom om anvendelse af beviser fundet under kontrolundersøgelse ('out of scope')	46057-2023
15.12.2020	Afvisning af direkte anke til Højesteret i sag om offentliggørelse af konkurrenceafgørelse	bs-20874-2020-hjr

LANDSRET TEN · ANKEINSTANS 1

02.02.2023	Skyldige i kartelvirkksomhed men strafbortfald efter undskyldelig retsvildfarelse i vejmarkeringssag	6491-7789
------------	--	-----------

SØ- OG HANDELSRET TEN · SPECIALRET 5

30.09.2024	Sag om prøvelse af Konkurrenceankenævnets kendelse om aktindsigt og offentliggørelse i verserende konkurrencesag mod Scandlines	BS-6996/2024-SHR
04.09.2023	Sø- og Handelsrettens dom om rækkevidden af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens kontrolundersøgelser og out-of-scope bevisførelse	7237-8731
10.11.2021	Sag om konkurrencebegrænsende aftaler mellem AFA JCDecaux og Clear Channel Danmark	3157-3751
10.11.2021	Twisten om ulovlig priskoordinering mellem udbydere af outdoor-reklamer	BS-59196/2019-SHR og BS-59675/2019-SHR
21.10.2019	Kundedeling mellem konkurrenter: Overtrædelse af Konkurrenceloven	BS-28571/2018-SHR

BYRET TEN · FØRSTE INSTANS 1

11.02.2022	Frifindelse i sag om karteldannelse ved Vejdirektoratets udbud	5783-6905
------------	--	-----------

KONKURRENCERÅDET · NÆVN / KLAGEINSTANS 29

26.03.2025	Vedtagelse om markedsdeling i Botex-kæden: Eksklusive markedsføringsområder i strid med Konkurrenceloven § 6 og TEUF artikel 101	
20.03.2024	Hübsch A/S overtræder konkurrenceloven ved priskoordinering med Broste Copenhagen – Konkurrencerådets afgørelse af 20. marts 2024	
13.12.2023	Konkurrencerådets afgørelse om ulovlig priskoordinering på mFRR-markedet i Vestdanmark (DK1)	Konkurrencerådsafgørelse den 25. oktober 2023 – Priser på mFRR i Vestdanmark (DK1)
26.06.2023	Kraftvarmeværkers koordinerede mFRR-budgivning ikke undtaget fra konkurrenceloven – Energistyrelsens § 2, stk. 4-afgørelse (J.nr. 2023-7227)	2023-7227
29.03.2023	Konkurrencerådet: Ønskebørn Kæden overtrådte forbuddet mod konkurrencebegrænsende vedtagelser ved horisontal priskoordinering for tre produktkategorier	
22.06.2022	Markedsdeling i Botex: Konkurrencerådet finder geografisk opdeling af markedsføringsområder i frivillig kæde i strid med konkurrenceloven og TEUF art. 101	

19.12.2018	Clear Channel og AFA JCDecaux' horisontale koordinering af rabatsatser på outdoor-reklamemarkedet – Konkurrencerådets afgørelse 19. december 2018	Konkurrencerådets afgørelse af 19. december 2018 – Clear Channel og AFA JCDecaux' koordinering af rabatsatser
28.02.2018	Økonomisk Forening for Persontransports koordinering af medlemmers tilbudsgivning var en overtrædelse af konkurrencelovens § 6	
16.12.2015	Botjek A/S: Geografisk markedsdeling inden for bygningsagkyndigkæde – tilsagnsafgørelse om tilstandsrapporter, elinstallationsrapporter og energimærker	BET-14/10651
30.04.2014	Tilbudskoordinering af vintertjenester: Skive og Omegns Vognmandsforening overtrådte konkurrencelovens § 6	12/06678
29.05.2013	Den Danske Dyrlægeforening: Etisk kodeks om henvisningspraksis og praksisetablering overtræder konkurrencelovens § 6	12/05674
19.12.2012	FOF-landsorganisationens vedtægter – tilsagn om ophævelse af markedsdelingsbestemmelser	12/07785
29.04.2009	Taksatorringens vedtægter – individuel fritagelse fra konkurrencelovens § 6 for fælles skadesopgørelse og indkøbssamarbejde mellem 27 forsikringsselskaber	4/0120-0301-0041
29.08.2006	Indkøb af foderfædt gennem Scanfedt – påbud om ophævelse af markedsdeling og individuel fritagelse af aktionæroverenskomst	Journal nr. 4/0120-0289-0001/FI/LKA
26.10.2005	Praktiserende Dyrlægers Arbejdsgiverforenings vedtægtsbestemmelser om eksklusiv prisfastsættelse i strid med konkurrencelovens § 6 – Konkurrencerådets afgørelse af 26. oktober 2005	j.nr. 3/1120-0301-0374/SEK/LOB
25.05.2005	Konkurrencerådets tilslutning til ophævelse af kædegruppefritagelsen for frivillige kæder i detailhandelen (2005)	3/1107-0200-0037/-KB/SEK
26.05.2004	Samarbejdsaftaler mellem EDC og SAFE – Konkurrencerådet fritager to horisontale aftaler og meddeler ikke-indgrebserklæring for forkøbsretsaftale	3/1120-0301-0233/-SKN/SEK
31.10.2001	Carlsbergs fadølsforhandler- og forhandleraftaler med mærkeeksklusivitet og eneforhandling – Rådets påbud og Ankenævnets ophævelse	3:1120-0388-52/-mlp
30.08.2000	DFT's fælles salg af mursten gennem dobbeltkonstruktion med andelsselskab forbudt – Konkurrencerådet påbød ophævelse af horisontalt pris- og mængdekartel	Journal nr. 2:8032-1115/bbp/industri
31.05.2000	Indkøbsforeningen Inbogulve – delvis fritagelse af kædesamarbejde for gulvbelægning med påbud om ændring af tilknytningsforbud og videresalgforbud	Journal nr. 2:8032-693-20 og 964-967/sta/Service
28.04.1999	SEAS Transmission A/S – Konkurrencerådets påbud om ophævelse af geografisk markedsdeling mellem 10 elforsyningsselskaber	J.nr. 2:8032-277/sh
24.03.1999	Konkurrencerådets påbud mod VVS-branchens udregningsvederlagsordning – forbudt prisaf tale ved licitationer (1999)	J.nr. 2:8032-852/856/el
24.02.1999	Konkurrencerådet påbød ophævelse af 12 bygge- og anlægsorganisationers meldeordninger – forudgående tilbudsanmeldelse og tilbagemelding af konkurrenters identitet i strid med konkurrencelovens § 6	24. februar 1999 – Bygge-/anlægserhvervenes tilbudsregler/meldeordninger

27.01.1999	Konkurrencerådet forbyder De Forenede Teglværkers fælles salgssamarbejde mellem 9 teglværker – afslag på individuel fritagelse efter § 8	Rådsmødet den 27. januar 1999 – A/S De Forenede Teglværker
16.12.1998	Kære Børn A.m.b.a. – Konkurrencerådet underkender forbud mod videresalg, prisbinding og karenstid i vedtægter	2:801-125/mda
30.09.1998	Overenskomstbestemmelse om vikarformidling af tjener-løsarbejdere var konkurrencebegrænsende – Konkurrencerådet påbød ophævelse	2:8032-650/lsk
30.09.1998	Afslag på individuel fritagelse for toårigt opsigelsesvarsel i Samkøb K/S' kommanditselskabskontrakt	Jnr.: 2:8032-17/hhk
26.08.1998	Ikke-indgrebserklæring for Post Danmarks og ARTEs joint venture BILLETnet A/S – accessorisk konkurrenceklausul	2:8032-30/cb
26.08.1998	Brancheforeningers salgs- og leveringsbetingelser – VOV's vejledende vilkår udgjorde en konkurrencebegrænsende vedtagelse	j.nr. 2:8032-29/cga

FORARBEJDE Betænkninger 3 referencer

Fra monopollov til konkurrencelov - Betænkning nr. 1075/1986

nr. 1075 · 1986 · Industriministeriet

Konkurrencelovgivningen - Betænkning nr. 1297

nr. 1297 · 1995 · Erhvervsministeriet

Konkurrencelovgivningen i Danmark, Bind 2 - Bilag (Betænkning nr. 1297)

nr. 1297 · 1995 · Erhvervsministeriet